

1. Jó időben, jó helyen

– Milyennek látod a generációdat, mennyiben más, mint a többi? Hol húznád meg a határokat?

Zsolt: Mi a rendszerváltás szerencsés generációja vagyunk, ez tagadhatatlan. Ha a Fejvadász cég 91-ben már tízéves, esziük ágában sem lett volna villamosmérnököt, tanárt, nyelotánárt felvenni személyzeti tanácsadónak. Sokan kerültek frissen végzetek olyan pozícióba, ami egy fejlettebb gazdaságban elképzelhetetlen. Úgy gondolom, mi nagyon jókor végeztünk – 1988-tól 93-ig –, ideális időszak a piacra lépéshez. (...)

– És szerinted ez a generáció miért és miben más?

– Amikor mi érettségiztünk, még mindenki KISZ-tag volt, az apukák, a nagybácsik egy pártnak tagjai. 90-ben ez eltűnt. És mi tiszta szívvel tudtuk elfogadni a változásokat, nem nagyon kockáztattunk. Az idősebb generációban élt a félelem: „Na, most már tényleg így lesz, hogy ha kimegyek az utcára, akkor nem vesztem el a munkahelyemet?” Mi ezt valóban lazán vettük, mert amikor elkezdtünk dolgozni, indult a kapitalizmus, és nem voltak bennünk régi beidegződések, nem féltünk, mert nem dolgoztunk az előző, úgymond szocialista rendszerben. Én úgy látom, ez egy megismételhetetlen történet. Picit már szétterült ez a bumm. A 90-es évek végén, 1996–2000 között rengeteg 31-32 év körüli ügyvezető igazgató, vezérigazgató volt a különféle cégeknél, tehát a mi generációnk. Most már vannak nálunk fiatalabbak, de vannak nálunk idősebbek is az említett posztokon, tehát már kezd megszűnni generációnk kizárólagos jelenléte.